

Republik Estland

1918

24. Februar, Estland erlangt seine Unabhängigkeit

1919

Landreform

1939

Geheimabkommen zum »Hitler-Stalin-Pakt«.

Estland wird der sowjetischen Interessensphäre zuzuschlagen

1939–1940

»Heim ins Reich«. Die Deutschbalten werden von den Nationalsozialisten ins Deutsche Reich geholt

Eesti Vabariik

1918

Vene riigi kokkuvarisemise käigus saavutab Eesti 24. veebruaril iseseisvuse

1919

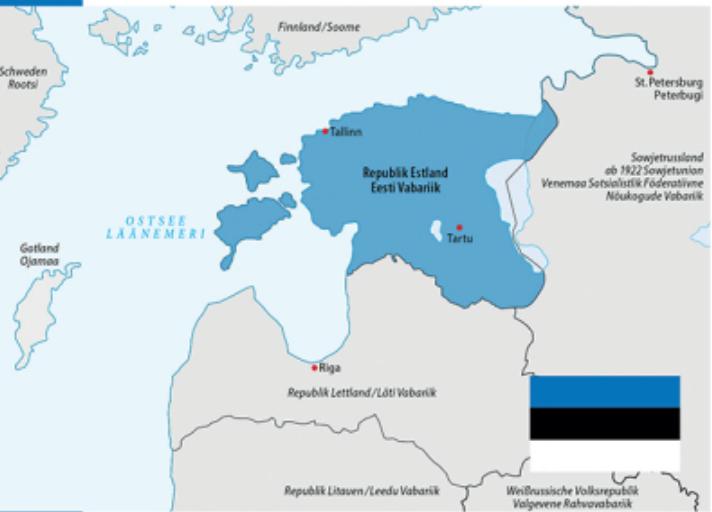
Maareform

1939

Molotov-Ribbentropi pakti salaprotokollid. Eesti määratakse Nõukogude Liidu möjusfäri alla

1939–1940

»Heim ins Reich«, baltisakslased kutsutakse natsionaalsocialistide poolt Saksamaale

Die Landreform von 1919

Nach Ende des Ersten Weltkrieges blieb das meiste Land zunächst in den Händen der Gutsbesitzer. Doch es entwickelte sich eine zunehmend ablehnende Haltung gegenüber den Deutschbalten. Die Forderung, den deutschbaltischen Adel zu enteignen und sein Land zu verteilen, wurde zunehmend lauter. Obwohl immer mehr estnische Bauern ihren Gutsherren die Güter abkaufen, waren am Vorabend des bis 1920 währenden Freiheitskrieges etwa die Hälfte der estnischen Bauern ohne Land.

Die Landreform vom 10. Oktober 1919 sollte die Machtverhältnisse im Staat dauerhaft ändern. Durch die Enteignung entzog man der

deutschbaltischen Ritterschaft die wirtschaftlichen Grundlagen und brach so deren Machtstellung. 97 Prozent des Gutslandes wurden enteignet und im Laufe von zwanzig Jahren etwa 57.000 Höfe für estnische Bauern geschaffen. Da die Reform auch die Mobilisierung der Esten für den Freiheitskrieg und ihre Loyalität zum neuen estnischen Nationalstaat stärken sollte, wurde das Land zunächst vorrangig an Soldaten des Freiheitskrieges, Kriegsinvaliden oder Familien von Gefallenen verteilt.

Die Höfe hatten eine durchschnittliche Größe von zwanzig Hektar. Etwa 400.000 Menschen und damit fast die Hälfte der damaligen Bevölkerung Estlands profitierten von den Reformen, die das Land grundlegend veränderten.

1919 aasta maareform

Pärast esimese maailmasõja lõppu jäi enamik maast esialgu mõisaomanike kätesse. Muu hulgas muutus selle töötu hoiak baltisakslaste suhtes järjest törjuvamaks. Nõudmine baltisaksa aadlikelt vara võõrandada ja nende käes olev maa ümber jaotada muutus üha valjemaks. Kuigi üha enam eesti talunike ostis mõisnikelt mõisiaid, ei omanud kuni 1920. aastani kestnud Vabadussõja eelöhtul umbes pool eesti talunikest maad.

1919. aasta 10. oktoobri maareform pidi võimusuheteid maal püsivalt muutma. Võõrandamise kaudu võeti baltisaksa rüütelkonnalt majanduslik baas ja seeläbi murti nende võimuposiitioon. 97 protsendi mõisamaadest võõrandati ja järgnenud kahekümne aasta jooksul loodi eesti talupidajatele umbes 57 000 talu. Kuna maareform pidi toetama eestlaste mobiliseerimist Vabadussõtta ja kasvatama nende lojaalsust vastloodud Eesti rahvusriigi suhtes, jaotati maad esmajärjekorras Vabadussõjas osalejatele, sõjaainvaliididele ja langenute perekondadele.

Talude keskmise suurus oli kakskümmend hektarit. Umbes 400 000 inimest ja seega peaaegu pool tollases Esti elanikkonnast said kogu maad põhjalikult muutnud reformidest kasu.

Das Land des Gutshofs Uchten wurde am 1. Mai 1922 offiziell verteilt. 1932 errichteten die örtlichen Bauern einen Grundstein zum Gedenken an die Landreform. Uhtna mõisa maa jaotati ametlikult ümber 1. mail 1922. 1932 püstitasid kohalikud taluniku nurgakivi maareformi mälestuseks